

РОЗРОБКА МОДЕЛІ ВИРОБНИЧОГО ПРОЦЕСУ ПІДПРИЄМСТВА АВТОСЕРВІСУ

Коваленко А.В., ст. гр. А-61-21

Kovalenko@gmail.com

Науковий консультант: Мастепан С.М., доцент, к.т.н.

Поняття виробничого процесу сучасною наукою трактується досить широко. Але найбільше точно його можна охарактеризувати в такий спосіб.

Процес (у т.ч. і виробничий) являє собою будь-яку організовану діяльність, сплановану генерувати попередньо встановлений для визначеного користувача вихід, забезпечивши при цьому необхідний вхід процесу [1].

Для забезпечення ефективності функціонування процесу рекомендується скласти його робочу модель, керуючись якою і можна було б здійснювати виробничу діяльність.

Як приклад можна запропонувати модель виробничого процесу ремонту кузовів автобусів, легкових і вантажних автомобілів, як найбільше перспективної і послуги, що користується попитом.

Схематически ця модель зображена на рис.1.

На вхід процесу надходять автомобілі й автобуси з ушкодженнями різного ступеня ваги. Тут відповідно до технічних умов на приймання робиться приймання автомобілів у ремонт. Після цього висококваліфікований персонал підприємства, що пройшов курси спеціального підготування, приймає рішення про те, який із методів ремонту необхідно застосувати.

У залежності від ступеня пошкодження, деформації і корозійного руйнування існує 6 методів ремонту кузовів: [2]

Ремонт №1 - виправлення ушкоджень із площею поверхні до 20% у легкодоступних місцях.

Ремонт №2 - виправлення ушкоджень із зварюванням або ремонт №1 на площі поверхні, деформованої до 50%.

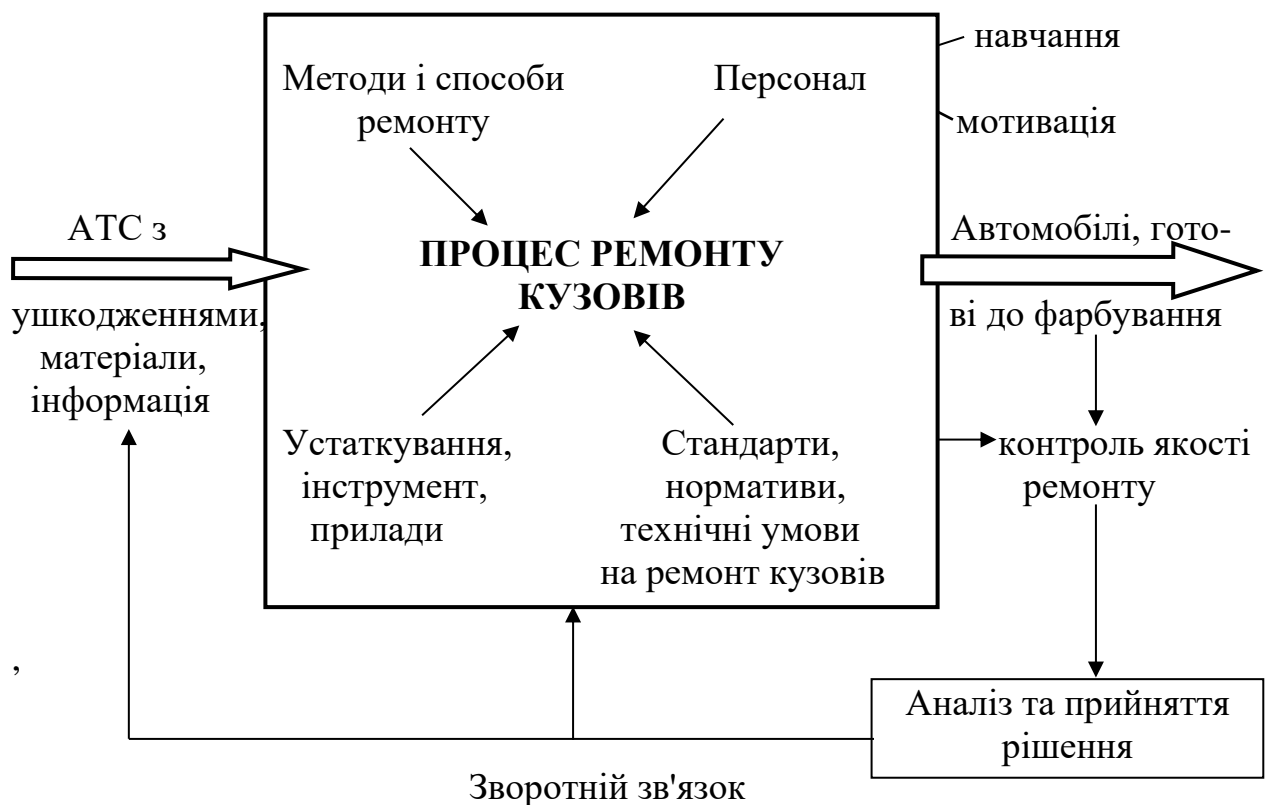

Рисунок 1 - Модель виробничого процесу ділянки по ремонту кузовів

Ремонт №3 - виправлення ушкоджень із розкриттям і зварюванням, частковим відновленням до 30% площі поверхні (часткове відновлення деталей роблять шляхом усунення ушкоджень витяжкою і правкою з усадкою металу, вирізкою ділянок, що не підлягають ремонту, виготовленням ремонтних уставлень із вибраканих деталей кузова або листового металу з наданням йому форми деталі, що відновлюється).

Ремонт №4 - усунення ушкоджень частковим відновленням деталей на площі поверхні понад 30%.

Ремонт №5 - заміна ушкодженої частини деталі кузова ремонтною вставкою з номенклатури запасних частин або виготовленої по кресленнях заводу-виготовлювача.

Ремонт №6 - великоблочний ремонт, що передбачає заміну ушкоджених частин кузова блоками деталей від вибраканих кузовів із розміткою, відрізкою, підгонкою, витяжкою, рихтуванням, зварюванням останніх.

За допомогою спеціальних інструментів і пристосувань на високотехнологічному устаткуванні робиться безпосередньо самий процес ремонту кузова автомобіля. При цьому обов'язково необхідно керуватися діючими стандартами, технічними умовами і вимогами на ремонт кузовів, щоб забезпечити якісне виконання робіт. Підвищенню якості, зниженню трудомісткості і собівартості робіт сприяє також постійний аналіз і застосування інформації, що надходить на вхід процесу, про нові технології виконання тих або інших операцій, нових матеріалів, застосовуваних при цьому, а також інформація про складні види робіт, які раніше не виконувались на даному АСП і отримана від партнерів по бізнесу. Також на якість проведених робіт впливає ступінь мотивації праці виробничого персоналу підприємства.

Контроль над якістю виконання робіт, а також контроль готової продукції здійснюється спеціально створеним відділом технічного контролю, ціль діяльності якого - не допустити брак у роботі і, тим більше, не допустити виходу з майстерень автомобіля з браком до клієнта, запобігши при цьому втрату іміджу свого підприємства. З цією ціллю автомобіль, уже готовий до фарбування, але з виявленим дефектом, рекомендується відправляти безпосередньо на вхід процесу, здійснюючи тим самим зворотний зв'язок виходу з входом.

Таким чином, ретельно розроблена модель виробничого процесу є основою для подальшої роботи над проектом розвитку автосервісного підприємства.

Література

1. Скворцов М.Н. Бізнес-план підприємства: [Вироб.-практ. Вид.]. - К.: Вища шк., 1995.-189 с.: іл.
2. Бабіч Б.С., Лущик В.В. Технічне обслуговування й ремонт металевих кузовів автомобілів: Підручник.- К.: Либідь, 2001. – 460 с.